

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Feltér László pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** az OIT Hivatal Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztály (ügyintéző: dr. Kiss Sándor) által képviselt **alperes neve alperes** ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. január 18. napján kelt P.20.371/2006/24. számú ítélete ellen a felperes által 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla a felperest képviselő dr. Feltér László ügyvéd mint pártfogó ügyvéd részére 10.000.- /Tízezer/ Ft munkadíjat + 2.000.- /Kettőezer/ Ft áfát, azaz összesen 12.000.- /Tizenkettőezer/ Ft pártfogó ügyvédi díjat állapít meg.

Felhívja a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a pártfogó ügyvédi díjat az ellátmány terhére dr. Feltér László ügyvéd, pártfogó ügyvéd részére a fentiek szerint utalja ki.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és az állam által előlegezett pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasítva kötelezte a felperest az alperes javára 15 napon belül 10.000.- Ft perköltség megfizetésére azzal, hogy a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az eljárási és anyagi jogszabályokat az alperes teljes körűen betartotta, így jogszabálysértés nem állapítható meg, hiszen a jogszabály által biztosított jogkörben értékelte és mérlegelte a tényeket.

Kiemelte, hogy kizárási ok bejelentése esetén jelen esetben a Pp.18.§. /2/ bekezdése értelmében az ítélőtábla volt jogosult és köteles eljárni. Ezen eljárásában megállapíthatóan mérlegelte és értékelte a hivatkozott kizárási okot, beszerezte a bírák nyilatkozatát, tehát a jogszabályoknak megfelelően járt el a kizárási kérelmek elbírálásakor.

A büntetőeljárásban, illetve a polgári peres eljárásban a kizárási ok mindig az adott ügyben vizsgálendő és értékelendő, tehát az egyik ügyben hozott döntés önmagában nem irányadó, esetleges más polgári peres, vagy büntetőeljárásra még abban az esetben sem, ha akár az alapügyben akár a másodfokú eljárásban döntéshozóként részben ugyanazon személyek járnak el.

Mind a büntetőeljárásban, mind pedig a peres eljárásban külön értékelendő azon körülmény, hogy az ügyfél bejelentése mellett adott esetben az érintett bíróság bírái részben, vagy egészben kizárásokhoz hozzájárultak-e, illetve ők is elfogultsági nyilatkozatot tettek-e, ugyanis ebben az esetben a kizárás kérdésében helyt adó határozat hozatala indokolt. Ezen jogi álláspontot támasztja alá 17/2001. (VI 1.) Ab. határozat is, mely szerint alkotmányos alapkövetelmény, hogy a bíró - aki vele szemben fennálló kizárási okot maga jelentette be - a bejelentés megtétele után az ügyben nem járhat el. A határozat indokolása értelmében, amennyiben a körülmények későbbiekben változnak, tehát esetlegesen a kizárás bejelentése alaptalan volt, - figyelemmel a tisztességes eljáráshoz fűződő követelményre - a kizárási ok akkor is fennáll, tehát a bíró az ügyben nem járhat el.

Összegezve a megyei bíróság rögzítette, hogy a felperes által hivatkozott jogszabálysértés nem valósult meg, azaz a bírósági jogkörben okozott kár elsődleges feltétele a jogszabály-ellenesség nem állapítható meg, ezért a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította. Ugyanakkor utalt arra, hogy a kártérítési felelősség jogszabályi elemei tekintetében a felperest a bizonyítási teher szabályairól részletesen kioktatta, a felperes bizonyítási kötelezettségének eleget nem tette, ezért a bizonyítatlanság terhét köteles viselni.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, keresetének történő helyt adás iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy a alperes neve a kizárás körében hozott ellentétes döntéseivel megsértette az alkotmányos jogait, sértette a tisztességes tárgyaláshoz, jogbiztonsághoz fűződő elveket.

Az igazságszolgáltatásba helyezett bizalom rendül meg az állampolgárban, így a felperesben is, hogy ugyanazon tanács tagjai egyik alkalommal a 17/2001. (VI. 1.) Ab. határozatra hivatkoznak, és elfogadják az elfogultsági kifogást, míg egy másik ügyben kis határidő-különbséggel a kifogást elutasítják. Vitatta azon első bírói megállapítást is, hogy az egyik ügyben előterjesztett ügyben elfogultsági kifogás vizsgálata és annak eredménye nem lehet irányadó egy másik ügyben előterjesztett elfogultság vizsgálatánál.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet helybenhagyására irányult.

Az alperes álláspontja szerint a felperes a fellebbezésben nem jelölt meg olyan új tényt, vagy bizonyítékot, mely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp.256/A.§. /1/ bekezdés f./ pontja és /3/ bekezdése alapján - a felperes kérte a tárgyalás megtartását - tárgyaláson elbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetését és annak indokolását is osztja az ítélőtábla.

A feltárt peradatok alapján nem állapítható meg, hogy a felperesnek az Alkotmányban vagy a Pp.2.§-ában meghatározott tisztességes eljáráshoz való joga a kereseti tényelőadásban előadottak miatt az ott megjelölt eljárásokban sérült volna.

Helyesen rögzítette azt is a megyei bíróság, hogy a kizárási indítványt vizsgáló felső bíróságnak az indítvány alaposságát külön-külön eljárásonként kell vizsgálnia, az egyik ügyben hozott határozata a másik ügyben relevanciával nem bír. Helyesen utalt a 17/2001. (VI. 1.) AB. határozatra is.

A felperes nem bizonyította, hogy az alperes a különböző ügyekben az egyes bíróságok kizárása tárgyában hozott döntései során az irányadó és őt terhelő szabályokat kifejezetten a felperes személyére irányulóan azaz jogellenesen megsértette volna.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét - tekintettel annak helyes indokaira - a Pp.254.§. /3/ bekezdése értelmében helybenhagyta.

A fellebbező felperes személyes költségmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és a 7/2002. (III.30.) IM sz. rendelet 1.§. /1/, /3/-/4/ bekezdése, 5.§. /2/ bekezdése, 5.§. /1/ bekezdés b./ pontja, /6/ bekezdése alapján megállapított pártfogó ügyvédi díjat, figyelemmel a Pp.78.§. /1/ bekezdésére és a 6/1986. (VI.26.) IM sz. rendelet 13.§. /2/ bekezdésére és 14.§-ára, az állam viseli.

Győr, 2008 évi február hó 7.napján

Dr. Ábrahám Éva sk. **Dr. Lezsák József sk.**
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró